

Jónleif Sólsker hevur sett seinasta bóltin í netið, og Kyndil eru Føroyameistarar fyrri fyrstu ferð í átta ár. Á innsettu myndini støðan, sum fordi brotskastir við sær Mynd: Álvur Haraldsen

Kyndil-VÍF 29-29 (13-10):

Faaantastiskt

Tað var kanska ikki tann best leikti hondbóltsdysturin nakrantíð, men spenningurin seinastu minuttirnar á Hálsi kennir neyvan sín líka, og seinasta brotskastsskoringin frá Jónleif Sólsker kundi eins væl verið tikin beinleiðis úr ævintýraheiminum

HONDBÓLTUR

Jákup Mørk
jakup@socialurin.fo

13 sekund eftir. Brotskast til VÍF. Ingi Olsen skorar, og bráðliga stendur mest sum greitt, at VÍF verður

føroyameistari í manshondbólti.

2 sekund eftir á klokkan. Jacob Jónsson hevur vunnið sær og Kyndil eitt seinasta brotskast. Jónleif Sólsker, sum hevur verið stóri maðurin í dystinum ger seg til at skjóta. Og tá bólturin verður sendur í netið, er alt á gosið. Kyndil er føroyameistari í manshondbólti fyrri fyrstu ferð í átta ár.

Undan hesum skuldi tó ein av mest spennandi dystunum í føroysku hondbóltssøguni avgreiddast. Ein dystur, sum hevði snøgt sagt alt. Fram um alt intensitet, men har var eisini tað mesta av hinum. Perfektir karmar til ein veruligan stórdyst, dramatikkur og sanniliga eisini gott spæl til tíðir.

Og leingi var eisini líkt til, at stóri týðningurin av dystinum hevði bitið eitt álvarsligt merki í fleiri av leikarunum. Kanska var tað ógvuliga sigandi í so máta, at tað var Ingi Olsen, sum stóð fyrri teimum báðum fyrstu málunum í dystinum. Fåur leikari hevur sum hann somikið ofta verið partur av slíkum uppperðum, og heldur enn at gerast ovurspentur, tóktust umstøðurnar at fáa tað besta fram í honum.

Hjá Kyndil var støðan hesa fyrstu løtuna nakað øðrvísi. Spælið tóktist als ikki at koyra eftir vild, og tó at talan helst mundi vera um jokaran hjá liðnum, og valdi Birgir Hansen longu eftir fimm minuttum at tveira Jónleif Sólsker inn í

dystin. Ein gerð, sum venjarin so onga orsök yvirhøvur til at iðra seg um.

The very best of Sólsker

Tað broytti nevnliga fullkomuliga dystin, at Jónleif kom inn á vøllin. Sum spælstýrari hevur hann neyvan sín líka í landinum, og hóast beinini ikki eru vorðin skjótari við árunum, so er neyvan heldur nakar, ið á sama hátt megnar at brúka innaru síðuna á hovdinum.

Til tíðir tóktist tað soleiðis, at Jónleif nú skuldi prógva, hvat 20 ár í fremstu føroysku hondbóltseildini hava givið honum, og áskoðararnir fingi so eisini at siggja, aldurin ikki er nøkur forðing fyrri frispæl-

ingum, gjøgnumbrotum og øðrum lutum, sum allir hava tað til felags, at teir gera ein hondbóltsdyst til eina hugaliga uppliving.

Og í sínum lagi, so royndi Ingi Olsen at svara aftur. Kyndils-verjan hevði annars fingið eitt sera gott tak á tí allar mesta av tí, sum VÍF borðreiddi við, men liðskiparin tóktist bara gera, júst soleiðis sum honum lysti.

Samanlagt gjørdist talan um ikki færri enn 15 mál frá Inga, og tað sigur kanska heldur ikki so lítið um, hvussu stórir partur av byrðunum í dystinum var á hansara herum.

Opið stríð

Kyndil hevði vunnið seg trý

mál framum í steðginum, og mett eftir spælinum, so tóktist gulið nú vera ávegis til grøna havnarfelagið.

Rómurin á áskoðaraplássunum var sum vera man góður, og fyrstu litlu løtuna eftir steðgin kom av álvara liv í. VÍF legði fyrri við at toga øll trý málini inn aftur, soleiðis at tað aftur stóð á jøvnum. Guli parturin av áskoðarafjöldini gjørdist nú alt mera ljóðligur, men tá Kyndil so svaraði aftur, kom liv í tann veingin.

Og so var talan veruliga um stríð millum tvey rovdjór. Báðir partar royndu av øllum alvi at knúska mótstøðuna niður. Kyndil framvegis fyrst og fremst við Jónleifi Sólsker, sum tó eisini fekk góða hjálp frá

minuttur fyrri tíð ókti til 28-25. Og sum um tað ikki var nóg mikið, so fekk Daniel Rápa um somu leið sína triðju útvísing.

Men gummíarmarnir hjá Kyndli tóktust ikki koma niðuraftur. Vestmenningar noktaðu at geva seg yvir, og við málum frá Inga og Johnny vunu teir undirtalsstøðuna 2-0.

Um Finnur Hansson eftirfylgjandi fer at hava marrudreyrnar um hesa seinastu løtuna, so er tað væl skilligt. Hóast yvirtalið legði upp til ein rølgan endaspurt hjá Kyndli, so var hetta ikki tað, sum hann vildi. Vestmenningar fingi eisini enn eina útvísing tveir minuttir fyrri tíð, men tá Finnur so skeyt púasta óneyðugt, sluppu undirmannaðu gestirnir aftur á talvuna. Ein minuttur eftir og javnleikur á talvuni.

Birgir Hansen hevði ikki nýtt sitt time-out, og nú kallaði hann leikararnir inn til eina seinastu ráðlegging. Og í yvirtali skuldi tað borið til hjá Kyndli at hildið fast um javnleikin við seks leikarum móti fimm, men hetta kiksði tó.

Púra óneyðugt royndi Finnur seg fimtan sekund fyrri tíð við skoti, og so gekk skjótt hinvegin. Johnny Joensen varð send-

ur avstað, og tá Johan Danielsen varð fangaður á millumhond, fekk hann bert lofta leysa vestmenninginum. Brotskast til VÍF og reytt til Johan.

Ingi Olsen helt høvðið kalt, og fyrri fyrstu ferð í dystinum var tað nú VÍF, sum líkist meistaranum, men soleiðis skuldi tó ikki verða.

Seinastu álopsroyndina tveitti Kyndil alt fram. Málverjin varð tikin út, so spælið úti á vøllinum framvegis var seks móti fimm. Fyrst vunu teir sær tríggiar metrar, og tá Jacob so varð tikin í gjøgnumbrotsroynd, yldi dómarafløytan aftur. Vestmenningar vóru nærum sansaleysir í øði, tá dómarnir peikaðu á brotskast-strikuna, men hóast mótmælini vóru bæði drúgv og harðlig, so stóð hetta ikki at vika.

Ken Zachariassen hevði longu sent trý brotskast á rað í kassan, men hesaferð varð ábyrgdin lögð yvir á Jónleif Sólsker.

Handritið kundi neyvan verið betri skrivað enn tað sama, nú stóri leikarin hjá Kyndli í hesum dystinum – sum kanska verður hansara seinasti á besta liðnum – kundi endað alt við einum gyltum brotskasti.

Alternativíð var sjálv-

andi, at Jónleif gjørdist stóri syndarin, sum ikki megnaði at fullføra verkið, men hetta gjørdist tó ongantið eitt tema. Vøllurin mundi longu undan seinasta kastinum vera hálvfullur av áskoðarum. Onkrir av leikarunum torðu ikki at hyggja at, men skjóttin var isakaldur. Bólturin varð at kalla sleptur upp um høvðið á Eli Müller, og so var Kyndil meistari. Jónleif sjálvur sakk niður á vøllinum, og meðan liðfelagar og áskoðarar tustu móti hetjuni, skúmaði vreiðin á vestmenningunum. Ikki færri enn trý reyð kort vórðu drigin fram, meðan dómarnir royndu at fáa skil á, men hesi broyttu sum so einki.

Kyndil hevði tryggjað sær meistararheitið, og tó at man kennast sum ein fátøk hjá vestmenningunum, so vóru teir hendan dagin við til at skriva ein part av føroyskari hondbóltssøgu. Teir vóru partur av kanska mest spennandi dystinum í føroysku hondbóltssøguni.

Kyndil-VÍF 29-29 (13-10)
Málskjúttar
Kyndil: Jacob Jónsson 8, Ken Zachariassen 5(3), Janus Einar Sørnssen 5,

Jónleif Sólsker 4(3), Josef Abrahamsen 2, Høgni Klein 2, Finnur Hansson 2, Hans Áki Dal Christiansen 1

VÍF: Ingi Olsen 15(6), Sámal Joensen 4, Johnny Joensen 3, Áki Olsen 2(1), Harald Bjørgvin 1, John Zachariassen 1, Agnar Joensen 1, Petur Frank Joensen 1, Daniel Rápa 1
Brotskast: Kyndil 8, VÍF 7
Útvísingar: Kyndil 7, VÍF 9
Diskvalifikatiónir: VÍF 5 (3 beinleiðis reytt og 2 fyrri 3X2 minuttir)

Dómarar úr Neistanum: Kristian Johansen & Sámal Hansen. Tóktust hava trupulleikar í intensu uppgerðini, og ikki minst var tað harmiligt, at teir í nógvum fornum vóru ov skjóttir við fløytuni, soleiðis at gjøgnumbrot í fleiri fornum vórðu steðgað ov tíðliga.

